

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในจังหวัดอุบลราชธานี ได้คอมแบนด์สอบถามมาจำนวน 569 คน จากเป้าหมายที่สูงไว้จำนวน 647 คน หรือร้อยละ 87.94 ของกลุ่มตัวอย่าง ถั้งรายละเอียดก็จะได้ดังนี้

ตารางที่ 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รวมรวมไว้

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)		ร้อยละ
	เป้าหมาย	รวมรวมไว้	
กำนัน	57	54	93.10
ผู้ใหญ่บ้าน	589	497	84.38
รวมทั้งสิ้น	647	569	87.94

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งการเสนอออกเป็น 2 ตอนก็คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลที่นำไปใช้ของการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เสนอ
ในรูปของจำนวนและร้อยละ

สื่อมวลชน

ในการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกำนันผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดอุบลราชธานี

จำนวน 569 คน จากการวิจัยพบว่า ประเภทสืบที่กำนันผู้ใหญ่บ้านเปิกรับมากที่สุดคือ วิทยุ จำนวน 491 คน หรือร้อยละ 86.3 รองลงมา โทรทัศน์ จำนวน 465 คน หรือร้อยละ 81.7 หนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 417 คน หรือร้อยละ 73.3 ภาพยนตร์ จำนวน 295 คน หรือร้อยละ 51.8 และนิตยสารชั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านเปิกรับน้อยที่สุด จำนวน 240 คน หรือร้อยละ 42.3 (ตารางที่ 8) สำหรับรายละเอียดของสื่อแยกตามประเภท จำแนกได้ดังนี้

วิทยุ

จากการวิจัยพบว่า สถานที่ที่กำนันผู้ใหญ่บ้านเปิกรับสื่อวิทยุนั้น ส่วนใหญ่เลือกเปิกรับที่บ้านตนเอง จำนวน 445 คน หรือร้อยละ 94.3 รองลงมาเลือกเปิกรับที่บ้านคนอื่นและที่ทำงาน จำนวน 60 คน และ 44 คน หรือร้อยละ 12.7 และร้อยละ 9.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 9) และสถานที่ซึ่งกำนันผู้ใหญ่บ้านส่วนน้อยเลือกเปิกรับคือ ร้านกาแฟ จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 1.3 (ตารางที่ 9) สำหรับความน้อยครั้งในการเปิกรับนั้น ปรากฏว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่เปิกรับเป็นบางครั้งบางคราว จำนวน 194 คน หรือร้อยละ 40.7 รองลงมาเปิกรับ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ และเปิกรับทุกวัน จำนวน 165 คน และ 79 คน หรือร้อยละ 34.6 และร้อยละ 16.6 ตามลำดับ และ กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นส่วนน้อยที่เปิกรับเกือบทุกวัน จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 2.1 (ตารางที่ 10)

รายการวิทยุที่กำนันผู้ใหญ่บ้านสนใจเปิกรับมากที่สุด ได้แก่ รายการข่าว จำนวน 480 คน หรือร้อยละ 94.5 รองลงมาเป็นรายการความรู้ เช่น ความรู้การเกษตร รายการเกี่ยวกับกีฬา และรายการบันเทิง เช่น หมวดฯ เพลงลูกทุ่ง ลูกกลิ้ง ฯลฯ จำนวน 348, 162 และ 160 คน หรือร้อยละ 68.5, 31.9 และ 31.5 ตามลำดับ สำหรับรายการโฆษณาและรายการอื่น ๆ กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นส่วนน้อยที่สนใจเปิกรับ จำนวน 70 และ 27 คน หรือร้อยละ 13.8 และ 5.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ในเรื่องเกี่ยวกับเวลาของการเปิกรับวิทยุนั้น ปรากฏว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่เลือกเปิกรับช่วงเวลาช้า (07.00-08.00 น.) จำนวน 288 คน หรือร้อยละ 55.7 รองลงมา เลือกเปิกรับช่วงเวลาช้า (19.00-19.30 น., 20.00-20.30 น.)

เช้ามืด (05.00-07.00 น.) และช่วง (12.30-13.00 น.) จำนวน 247, 226 และ 210 คน หรือร้อยละ 47.8, 43.7 และ 40.6 ตามลำดับ ช่วงเวลาที่กันนั้น ญี่หอยบ้านส่วนน้อยเลือกเบิกรับคือช่วงค่ำ (หลัง 20.30 น. เป็นต้นไป) จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 7.4 (ตารางที่ 12)

ไทรทศน์

การเบิกรับไทรทศน์ของกันนั้นญี่หอยบ้าน ในการวิจัยพบว่า สถานที่ที่กันนั้น ญี่หอยบ้านเบิกรับมากที่สุดคือ บ้านของคนอื่น จำนวน 278 คน หรือร้อยละ 59.4 รองลงมาเลือกเบิกรับที่บ้านตนเอง จำนวน 218 คน หรือร้อยละ 46.6 และสถานที่อื่น ๆ กันนั้น ญี่หอยบ้านเลือกเบิกรับน้อยที่สุด 11 คน หรือร้อยละ 2.4 (ตารางที่ 13)

ความน้อยครั้งในการเบิกรับ กันนั้นญี่หอยบ้านเบิกรับไทรทศน์ทุกวันเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 150 คน หรือร้อยละ 31.6 รองลงมาเบิกรับบางครั้งบางคราว และ 1-2 ครั้งที่ลับคาดห้าม จำนวน 129 และ 121 คน หรือร้อยละ 27.2 และ 25.5 ตามลำดับ และกันนั้นญี่หอยบ้านส่วนน้อยที่เบิกรับเกือบทุกวันจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 7.4 (ตารางที่ 14)

สำหรับรายการไทรทศน์ที่กันนั้นญี่หอยบ้านสนใจเบิกรับมากที่สุดคือ รายการช่าว จำนวน 453 คน หรือร้อยละ 93.4 รองลงมาสนใจรายการความรู้และรายการเกี่ยวกับกีฬา จำนวน 234 และ 216 คน หรือร้อยละ 48.2 และ 44.5 ตามลำดับ รายการที่กันนั้นญี่หอยบ้านให้ความสนใจน้อยที่สุด ได้แก่ รายการโฆษณาและรายการอื่นๆ จำนวน 51 และ 12 คน หรือร้อยละ 10.5 และ 2.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 15)

สำหรับเวลาที่กันนั้นญี่หอยบ้านเลือกเบิกรับไทรทศน์นั้น ส่วนใหญ่เลือกเบิกรับช่วงเวลาช่าว (20.00-20.45 น.) จำนวน 321 คน หรือร้อยละ 67.3 รองลงมาช่วงเวลาเย็นและค่ำ (16.00-20.00 น.) จำนวน 187 คน หรือร้อยละ 39.2 และช่วงเวลาค่ำ (หลัง 20.45 น. เป็นต้นไป) กันนั้นญี่หอยบ้านเลือกเบิกรับเป็นส่วนน้อย จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 7.3 (ตารางที่ 16)

หนังสือพิมพ์รายวัน

การวิจัยพบว่า สถานที่ที่กันนั้นญี่หอยบ้านส่วนใหญ่เลือกอ่านหนังสือพิมพ์

รายวันคือบ้านคนเมือง จำนวน 272 คน หรือร้อยละ 64.9 รองลงมาเลือกอ่านที่บ้านฯ บ้านคนอื่นและร้านกาแฟ จำนวน 98, 80 และ 42 คน หรือร้อยละ 23.4, 19.1 และ 10.0 ตามลำดับ สถานที่ที่กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนน้อยเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ໄคแก่ ที่ทำงาน จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 9.1 (ตารางที่ 17)

สำหรับความน้อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันนั้น ปรากฏว่ากำนั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 144 คน หรือร้อยละ 32.5 รองลงมาอ่านทุกวันและอ่านเป็นบางครั้งบางคราว จำนวน 113 และ 109 คน หรือร้อยละ 25.5 และ 24.6 ตามลำดับ และส่วนน้อยอ่านเกือบทุกวัน จำนวน 29 คน หรือร้อยละ 6.5 (ตารางที่ 18)

ในเรื่อง เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์รายวัน กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่เลือกอ่านเกี่ยวกับช่าวการบ้านการเมือง รวมทั้งหัวใจกระตือรือร้นการบ้านการเมือง จำนวน 346 คน หรือร้อยละ 77.1 รองลงมาอ่านเกี่ยวกับช่าวชาวบ้านและบทความก้าน การศึกษา สกอร์ วัฒนธรรม จำนวน 269 และ 166 คน หรือร้อยละ 59.9 และ 37.0 ตามลำดับ กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนน้อยที่เลือกอ่านช่าวและบทความก้านบันเทิง จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 6.9 (ตารางที่ 19)

ช่วงเวลาที่กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่เลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ໄคแก่ ช่วงเย็น (17.00-21.00 น.) จำนวน 244 คน หรือร้อยละ 45.0 รองลงมาเลือกอ่านช่วงเช้า (06.00-12.00 น.) อ่านแทบออกเวลาที่แน่นอนไม่ໄคและช่วงบ่าย (12.00-17.00 น.) จำนวน 149, 140 และ 110 คน หรือร้อยละ 27.5, 25.8 และ 20.3 ตามลำดับ ส่วนช่วงเวลาคึก (หลัง 21.00 น. ไปแล้ว) เป็นช่วงเวลาที่กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนน้อยเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 3.9 (ตารางที่ 20)

หนังสือพิมพ์รายวันที่กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่มากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จำนวน 373 คน หรือร้อยละ 81.1 รองลงมาหนังสือพิมพ์เคลนิวส์ จำนวน 309 คน หรือร้อยละ 67.2 และหนังสือพิมพ์มหาชัย กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่น้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.4 (ตารางที่ 21)

นิเกยสาร

ในการอ่านนิเกยสารนั้น ปรากฏว่าสถานที่ที่กำนั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่

เลือกอ่านคือ บ้านคนเดียว จำนวน 217 คน หรือร้อยละ 79.2 รองลงมาเลือกอ่านที่บ้านคนอื่นและที่ห่างงาน จำนวน 62 และ 40 คน หรือร้อยละ 22.6 และ 14.6 ตามลำดับ สถานที่ที่กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนน้อยเลือกอ่าน ได้แก่ ร้านกาแฟ และห้องๆ จำนวน 21 และ 14 คน หรือร้อยละ 7.7 และ 5.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

สำหรับความน้อยครั้งในการอ่านนิพย์สารนั้น กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่ อ่านทุกครั้งที่นิพย์สารออกใหม่ จำนวน 119 คน หรือร้อยละ 38.8 รองลงมาอ่านแล้ว แท่สักครู่ในการซื้อหรือซื้อยิ่ง และอ่านเกือบทุกครั้งที่นิพย์สารออกใหม่ จำนวน 101 และ 67 คน หรือร้อยละ 26.7 และ 21.8 ตามลำดับ กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนน้อย นานๆ อ่านครั้ง จำนวน 39 คน หรือร้อยละ 12.7 (ตารางที่ 23)

ประゲณนิพย์สารที่กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่สนใจเลือกอ่านได้แก่ นิพย์สาร เน้นทางค้านสารคดี จำนวน 120 คน หรือร้อยละ 47.8 รองลงมานิพย์สารค้านกีฬา และนิพย์สารค้านวิชาการ จำนวน 108 และ 77 คน หรือร้อยละ 43.00 และ 30.7 ตามลำดับ และนิพย์สารค้านวนนิยายและค้านอื่น ๆ ที่กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนน้อยสนใจเลือกอ่าน จำนวน 24 และ 16 คน หรือร้อยละ 9.6 และ 6.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 24)

ช่วงเวลาที่กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่ใช้อ่านนิพย์สารคือ ช่วงเย็นและหัวค่ำ (17.00-21.00 น.) จำนวน 139 คน หรือร้อยละ 52.3 รองลงมาอ่านแทนออกเวลา ที่แน่นอนไม่ได้ จำนวน 109 คน หรือร้อยละ 41.0 และช่วงค่ำ (หลัง 21.00 น. ไปแล้ว) กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนน้อยเท่านั้นที่อ่านนิพย์สารจำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.1 (ตารางที่ 25)

ภาระยก

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า สถานที่ที่กำนั้นผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่เลือกคุ้นเคยนั้น คือสถานที่ทำงานของ ฯ เช่น งานวัด งานฉล่อง จำนวน 249 คน หรือร้อยละ 89.2 รองลงมาเลือกคุ้นในที่สาธารณะจากรถชายามราตรีจำนวน 90 คน หรือร้อยละ 32.3 สำหรับโรงภาณกรในช่าເກອຫຼວງຈັງຫວັດและสถานที่อื่น ๆ กำนั้นผู้ใหญ่บ้านเป็นส่วนน้อย ที่เลือกคุ้น จำนวน 28 และ 8 คน หรือร้อยละ 10.0 และ 2.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 26)

ความน้อยครั้งในการคุยกับนักเรียนที่ ปรากฏว่าก่านั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่ คุยกับนักเรียนที่แล้วแต่ละก็ โอกาสที่ จำนวน 217 คน หรือร้อยละ 59.7 รองลงมาคุยนาน ๆ ครั้ง อาจเป็น 2-3 เที่ยวนักที่ครั้ง จำนวน 88 คน หรือร้อยละ 24.8 และก่านั้นอยู่ในบ้าน ส่วนน้อยที่คุยกับนักเรียนที่เกินละครั้ง สัปดาห์ละครั้ง 2 สัปดาห์ 1 ครั้ง และ 3 สัปดาห์ 1 ครั้ง จำนวน 21, 16, 10 และ 8 คน หรือร้อยละ 5.9, 4.5, 2.8 และ 2.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 27)

ประเทของภายนครที่ก่านั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ ได้แก่ ภายนคร ประเทเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วิรกรรม สงเคราะห์ จำนวน 203 คน หรือร้อยละ 65.1 รองลงมาของคุณประเทนี้ มากที่สุด สำหรับ และประเทนักศึกษา ลูกค้า จำนวน 119 คน และ 101 คน หรือร้อยละ 38.1 และ 32.4 ตามลำดับ และก่านั้นอยู่ในบ้านส่วนน้อยของคุณประเทนี้ ผู้คน และประเทอื่น ๆ จำนวน 20 และ 12 คน หรือร้อยละ 6.4 และ 3.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 28)

วัน เวลาที่ก่านั้นอยู่ในบ้านส่วนใหญ่ใช้คุยกับนักเรียนที่ ได้แก่ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 66 คน หรือร้อยละ 29.3 รองลงมา วันธรรมทางและวันอื่น ๆ จำนวน 62 และ 53 คน หรือร้อยละ 27.6 และ 23.6 ตามลำดับ สำหรับวันหยุดราชการ (ไม่ใช่วันเสาร์-อาทิตย์) และวันไปรับเงินเดือน เป็นวันที่ก่านั้นอยู่ในบ้านส่วนน้อยใช้คุยกับนักเรียนที่ จำนวน 27 และ 16 คน หรือร้อยละ 12.0 และ 7.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน 3 ข้อ

สมมติฐานข้อที่ 1 "การเบิกรับช่าวสารจากสื่อมวลชนมาก่อนอย่างขึ้นอยู่กับความทันสมัย การศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในที่แห่งหน้าที่"

ความทันสมัย

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับสื่อวิทยุ ให้คำสัมภาษณ์ (r) = 0.22, $DC = 0.001$ แสดงว่า ความทันสมัยกับสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือได้ 99.9% (ตารางที่ 30)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความหนาเฉียบกับส่วนตัวของ ไก่ค้า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.21, $\infty = 0.001$ แสดงว่าความทันสมัยกับ สื่อไหร้ห้านมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ ก่อนข้างถ่วง แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือไกร้อยละ 99.9 (ตารางที่ 31)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน ไก่ค้า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.16, $\infty = 0.001$ แสดงว่าความทันสมัยกับ สื่อหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ ที่ ก่อนข้างถ่วง แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือไกร้อยละ 99.3 (ตารางที่ 30)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับสื่อนิยมสาร ไก่ค้า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.10, $\infty = 0.05$ แสดงว่าความทันสมัยกับสื่อ นิยมสารมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ ก่อนข้างถ่วง แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือไกร้อยละ 95 (ตารางที่ 30)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับสื่อภายนอก ไก่ค้า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.17, $\infty = 0.001$ แสดงว่าความทันสมัยกับ สื่อภายนอกมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ ก่อนข้างถ่วง แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือไกร้อยละ 99.9 (ตารางที่ 30)

การศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน ไก่ค้า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.09, $\infty = 0.05$ แสดงว่าการศึกษากับสื่อ หนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ ก่อนข้างถ่วง แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือไกร้อยละ 95 (ตารางที่ 31)

ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับสื่อวิทยุ ไหร้ห้านม นิยมสารและภายนอก ไก่ค้า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.01, 0.04, 0.08 และ 0.06 ตามลำดับ แสดงว่าราย ไก่คับสื่อวิทยุ ไหร้ห้านม นิยมสารและภายนอก มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในเกณฑ์ที่ ก่อนข้างถ่วง และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 31)

รายได้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับสื่อวิทยุ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.13, $\alpha = 0.01$ แสดงว่ารายได้กับสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้จะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับเชื่อถือได้ร้อยละ 99 (ตารางที่ 32)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับสื่อโทรทัศน์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.09, $\alpha = 0.05$ แสดงว่ารายได้กับสื่อโทรทัศนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แม้จะมีความสัมพันธ์ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับเชื่อถือได้ร้อยละ 95 (ตารางที่ 32)

สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและภาพนิทรรศ์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.03, 0.05 และ 0.08 ตามลำดับ แสดงว่ารายได้กับสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและภาพนิทรรศ์ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ใช่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 32)

ประสบการณ์ในทำแท่นหน้าที่

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในทำแท่นหน้าที่กับสื่อโทรทัศน์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.02 แสดงว่าประสบการณ์ในทำแท่นหน้าที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 33)

สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในทำแท่นหน้าที่ กับสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและภาพนิทรรศ์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = -0.007, -0.067, -0.126 และ -0.123 ตามลำดับ แสดงว่า ประสบการณ์ในทำแท่นหน้าที่กับสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและภาพนิทรรศ์ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 33)

สมมติฐานข้อที่ 2 "การเบิกรับช่าวสารจากสื่อมวลชนของก้านผู้ใหญ่บ้าน มีความแยกก่างกันเมื่อพิจารณาจากขั้นของอาเภอที่กางกัน"

การทดสอบความแปรปรวนระหว่างชั้นอ่ำก็มีการเบิกรับข่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและภาห淫กร มีสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไก้แก่ $F_{4,548} = 2.16, 1.91, 3.51, 1.35$ และ 2.95 ตามลำดับ แสดงว่ากันนั้นบู๊ใหญ่บ้านในแต่ละชั้นอ่ำก็มีการเบิกรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและภาห淫กรแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อถือไก้ ร้อยละ 95 (ตารางที่ 35-39)

สมมติฐานข้อที่ 3 "การเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้าน ความทันสมัย การศึกษา รายได้และประสบการณ์ในทำแห่งหน้าที่สามารถพยากรณ์ การเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้านและความทันสมัยไก้ ร้อยละ 95"

การพยากรณ์การเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้าน

จากการทดสอบวิเคราะห์ไคท์ชีฟ *Multiple Regression Analysis* พบว่าความทันสมัยซึ่ง เป็นตัวแปรอิสระ ไก่ค่า $R^2 = 0.0700$ แสดงว่าความทันสมัยสามารถพยากรณ์ความผันแปรตามการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้าน ไก้ร้อยละ 7 และเมื่อนำรายได้มาร่วมอธิบายกับความทันสมัย ปรากฏว่าไก่ค่า $R^2 = 0.0792$ ซึ่งทำให้สามารถพยากรณ์ความผันแปรการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้านไก้ ร้อยละ 7.9 แสดงให้เห็นว่ารายได้เมื่อนำมาอธิบายร่วมกับความทันสมัยแล้วสามารถพยากรณ์ความผันแปรตามการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้านไก้เพิ่มขึ้นไม่ถึงร้อยละ 1 สาหรับประสบการณ์ในทำแห่งหน้าที่และการศึกษาเป็นไปในท่านอง เกี้ยวกันกับรายได้ คือสามารถเพิ่มค่าการพยากรณ์ไก้ไม่ถึงร้อยละ 1 เมื่อนำตัวแปรทั้งหมด ไก่แก่ ความทันสมัย รายได้ ประสบการณ์ในทำแห่งหน้าที่และการศึกษามาร่วมอธิบายความผันแปรตามการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้านแล้ว ปรากฏว่าไก่ค่า $R^2 = 0.0879$ นั้นแสดงว่า สามารถพยากรณ์ไก้ร้อยละ 8.7 สรุปแล้วตัวแปรทั้งหมดความทันสมัยมีค่าการพยากรณ์ความผันแปรตามการเบิกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกันนั้นบู๊ใหญ่บ้านสูงที่สุด โดยสามารถพยากรณ์ไก้ร้อยละ 7 (ตารางที่ 40)

การพยากรณ์ความทันสมัยของกำนันผู้ใหญ่บ้าน

ในการทดสอบวิเคราะห์โดยใช้วิธี² Multiple Regression พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ให้ค่า $R^2 = 0.0700$ และคงว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกำนันผู้ใหญ่บ้าน สามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของความทันสมัยได้ร้อยละ 7 และเมื่อนำการศึกษามาร่วมอธิบาย ปรากฏว่า ให้ค่า $R^2 = 0.0909$ ซึ่งทำให้สามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของความทันสมัยได้ร้อยละ 9 และคงให้เห็นว่า การศึกษาเมื่อนำมาอธิบายร่วมแล้วสามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของความทันสมัยได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2 สำหรับตัวแปรรายได้เมื่อนำมาอธิบายร่วมกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกำนันผู้ใหญ่บ้านและ การศึกษาสามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของความทันสมัยได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ($R^2 = 0.0945$) นั่นคือ ตัวแปรรายได้สามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของความทันสมัยได้เพิ่มขึ้นไม่ถึงร้อยละ 1 สูงแล้วการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกำนันผู้ใหญ่บ้าน มีค่าการพยากรณ์ความผันแปรตามของความทันสมัยสูงที่สุดโดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 7 รองลงมาคือการศึกษา ส่วนรายได้มีค่าการพยากรณ์อยู่ที่สุด (ตารางที่ 41)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย